

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Rev2 360/10
08.06.2010. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija Snežane Andrejević, predsednika veća, Milomira Nikolića i Sonje Brkić, članova veća, u parnici tužioca S.M. iz V., čiji je punomoćnik R.F., advokat iz V., protiv tuženih Samostalne ugostiteljske radnje S. iz V.B. i tužene Z.R. iz V.B., kao vlasnik označene radnje, čiji je punomoćnik V.R., advokat iz V., radi utvrđenja, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Vranju Gž1 br. 508/08 od 05.08.2008. godine, u sednici veća od 08.06.2010. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužioca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Vranju Gž1 br. 508/08 od 05.08.2008. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Vranju P1 br. 160/07 od 06.02.2008. godine stavom prvim izreke odbijen je tužbeni zahtev tužioca da se utvrdi prema tuženoj SUR S. iz V.B. i Z.R. kao vlasniku ove radnje da je tužilac bio u radnom odnosu u navedenoj radnji u periodu od 01.06.2001. do 10.10.2003. godine, i da se tuženi obavežu na priznanje ovog prava tužiocu i upis radnog staža u radnu knjižicu. Stavom drugim izreke odbijen je tužbeni zahtev tužioca da se tuženi obavežu da mu za sporni period izvrše uplatu doprinosa za obavezno socijalno osiguranje nadležnom fondu. Stavom trećim izreke odbijen je tužbeni zahtev tužioca da mu tuženi SUR S. isplati troškove prevoza u spornom periodu u iznosu od 74.800,00 dinara sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom, a stavom četvrtim izreke tužilac je obavezan da tuženom SUR S. naknadi troškove parničnog postupka.

Presudom Okružnog suda u Vranju Gž1 br. 508/08 od 05.08.2008. godine stavom I izreke odbijena je kao neosnovana žalba tužioca i potvrđena prvostepena presuda u stavovima prvom i drugom izreke u odnosu na tuženu Z.R. Stavom II izreke ukinuta je prvostepena presuda u stavovima prvom i drugom izreke u odnosu na tuženog Samostalnu ugostiteljsku radnju S., i u stavu trećem izreke, i tužba tužioca je u ovom delu odbačena. Stavom III izreke ukinuta je prvostepena presuda u stavu četvrtom izreke i predmet vraćen prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

Protiv drugostepene presude tužilac je preko punomoćnika blagovremeno izjavio reviziju zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni kasacioni sud je ispitao pobijanu presudu u smislu člana 399. ZPP („Službeni glasnik RS“ 125/04), koji se primenjuje na osnovu člana 55. stav 2. Zakona o izmenama i dopunama ZPP („Službeni glasnik RS“ 111/09), budući da je revizija protiv drugostepene presude izjavljena pre 29.12.2009. godine, i našao da revizija nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti. Revizijom se neosnovano ukazuje na bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 12. ZPP, budući da je pobijana presuda razumljiva, nije protivurečna i sadrži razloge o bitnim činjenicama. U reviziji je navedeno da se ona izjavljuje i zbog ostalih bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2, osim tačke 4, i zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 1. ZPP učinjene u postupku pred drugostepenim sudom, ali nije obrazloženo u čemu se sastoje ove bitne povrede postupka.

Po oceni Vrhovnog kasacionog suda, u drugostepenoj presudi pravilno je primenjeno materijalno pravo kada je odbijen tužbeni zahtev tužioca za utvrđenje da je u periodu od 01.06.2001. do 10.10.2003. godine bio u radnom odnosu u Samostalnoj ugostiteljskoj radnji S. vlasnika Z.R., budući da je utvrđeno da je on od tužene i njenog supruga bio povremeno radno angažovan u spornom periodu, na poslu konobara koji je obavljao za dnevnicu, da nije imao zaključen ugovor o radu, niti je takvo radno mesto oglašavano, te da je obavljao faktički rad, usled čega nisu ispunjeni uslovi za utvrđenje da je u spornom periodu tužilac bio u radnom odnosu, u smislu čl. 16. i 18. tada važećeg Zakona o radu („Službeni glasnik RS“ 70/01). Tužba tužioca pravilno je odbačena u delu zahteva koji se odnosi na Samostalnu ugostiteljsku radnju S., budući da ista nema svojstvo pravnog lica, i da za obaveze koje proisteknu u obavljanju delatnosti radnje odgovara osnivač celokupnom svojom imovinom, u smislu člana 7. Zakona o privatnim preduzetnicima („Službeni glasnik RS“ 19/91... 35/2002). Stoga se revizijom neosnovano ističe pogrešna primena materijalnog prava.

Iz navedenih razloga, Vrhovni kasacioni sud je odlučio kao u izreci, na osnovu člana 405. stav 1. ZPP, bez detaljnog obrazlaganja revizijskih razloga u smislu člana 405. stav 2. ZPP, budući da se obrazlaganjem

revizijske odluke ne bi postiglo novo tumačenje prava niti doprinelo ujednačenom tumačenju prava.

Predsjednik veća-sudija

Snežana Andrejević, s.r.